॥तैत्तिरीय संहिता॥

॥प्रथमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः॥

प्रजनंनं ज्योतिंर्ग्निर्देवतांनां ज्योतिंर्विराद्धन्दंसां ज्योतिंर्विराड्वाचौंऽग्नौ सं तिष्ठते विराजम्मि सम्पंद्यते तस्मात्तज्ञ्योतिंरुच्यते द्वौ स्तोमौं प्रातःसवनं वहतो यथौं प्राणश्चापानश्च द्वौ मार्ध्यंदिन् सर्वनं यथा चक्षुंश्च श्रोत्रं च द्वौ तृतीयसवनं यथा वाक्षं प्रतिष्ठा च पुरुषसम्मितो वा पृष यज्ञोऽस्थूंरिः (१)

यं कार्मं कामयंते तमेतेनाभ्यंश्जते सर्व्ड् ह्यस्थूरिणाभ्यश्जते ऽग्निष्टोमेन वै प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् ता अंग्निष्टोमेनैव पर्यगृह्णात्तासां परिगृहीतानामश्वत्रोऽत्यंप्रवत् तस्यांनुहाय् रेत् आदंत्त् तद्गंद्भे न्यंमार्द्वस्मांद्वद्भो द्विरेता अथो आहुर्वडंबायां न्यंमार्डिति तस्माद्वडंबा द्विरेता अथो आहुरोषंधीषु (२)

न्यंमार्डिति तस्मादोषंधयोऽनंभ्यक्ता रेभन्त्यथों आहुः

प्रजासु न्यंमार्डिति तस्माँद्यमौ जांयेते तस्मांदश्वत्रो न प्र जायत् आत्तंरेता हि तस्माँद्ध्रहिष्यनंवक्रुप्तः सर्ववेदसे वां सहस्रे वावंक्रुप्तोऽति ह्यप्रंवत् य एवं विद्वानंग्निष्टोमेन् यजंते प्राजांताः प्रजा जनयंति परि प्रजांता गृह्णाति तस्मादाहुर्ज्येष्ठयुज्ञ इतिं (३)

प्रजापंतिर्वाव ज्येष्ठः स ह्यंतेनाग्रेऽयंजत प्रजापंतिरकामयत् प्र जांयेयेति स मृंख्तस्त्रिवृतं निरंमिमीत् तम्ग्नि-र्देवतान्वंसृज्यत गायत्री छन्दो रथन्तरः सामं ब्राह्मणो मंनुष्याणाम्जः पंशूनान्तस्मात्ते मुख्यां मुख्तो ह्यसृंज्यन्तोरंसो बाहुभ्यां पश्चद्दशं निरंमिमीत् तिमन्द्रों देवतान्वंसृज्यत त्रिष्टुप्छन्दों बृहत् (४)

सामं राज्ञन्यों मनुष्यांणामिवः पशूनान्तस्मात्ते वीर्यांवन्तो वीर्यांद्धसृंज्यन्त मध्यतः संप्तद्शं निरंमिमीत् तं विश्वं देवा देवता अन्वंसृज्यन्त जगंती छन्दों वैरूपः साम् वैश्यों मनुष्यांणां गावः पशूनान्तस्मात्त आद्यां अन्नधानाद्धासृंज्यन्त तस्माद्भ्याः सोऽन्येभ्यो भूयिष्ठा हि देवता अन्वसृंज्यन्त पृत्त एंकविर्शं निरंमिमीत् तमंनुष्टुप्छन्दः [5[] अन्वंसृज्यत वैराज॰ सामं शूद्रो मंनुष्यांणामश्वः पशूनान्तस्मात्तौ भूंतसङ्कामिणावश्वंश्च शूद्रश्च तस्मांच्छूद्रो यज्ञेऽनंवक्लृप्तो न हि देवता अन्वसृंज्यत तस्मात्पादावुपं जीवतः पत्तो ह्यसृंज्येतां प्राणा वै त्रिवृदंर्धमासाः पंश्चद्रशः प्रजापंतिः सप्तद्शस्त्रयं इमे लोका असावांदित्य एंकवि॰्श एतस्मिन्वा एते श्रिता एतस्मिन्प्रतिंष्ठिता य एवं वेदैतस्मिन्नेव श्रंयत एतस्मिन्प्रतिं तिष्ठति॥ (६)

अर्स्थूरिरोषंधीषु ज्येष्ठयुज्ञ इतिं बृहदंनुष्टुप्छन्दः प्रतिष्ठिता नवं च॥————[१]

प्रातःस्वने वै गांयत्रेण छन्दंसा त्रिवृते स्तोमांय ज्योतिर्दधंदेति त्रिवृतां ब्रह्मवर्चसेनं पश्चद्रशाय ज्योतिर्दधंदेति पश्चद्रशेनौजंसा वीर्येण सप्तद्रशाय ज्योतिर्दधंदेति सप्तद्रशेनं प्राजापत्येनं प्रजनंनेनैकविश्शाय ज्योतिर्दधंदेति स्तोमं एव तथ्स्तोमांय ज्योतिर्दधंदेत्यथो स्तोमं एव स्तोमंमि प्र णंयति यावंन्तो वै स्तोमास्तावंन्तः कामास्तावंन्तो लोकास्तावंन्ति ज्योतीर्ध्येतावंत एव स्तोमांनेतावंतः कामांनेतावंतो लोकानेतावंन्ति ज्योतीश्च्यवं रुन्द्रे॥ (७)

तार्वन्तो लोकास्रयोदश च॥————[२]

ब्रह्मवादिनों वदन्ति स त्वै यंजेत् योंऽग्निष्टोमेन् यजंमानोऽथ सर्वस्तोमेन् यजेतेति यस्यं त्रिवृतंमन्तर्यन्तिं प्राणाः स्तस्यान्तर्यन्ति प्राणेषु मेऽप्यंसदिति खलु वै यज्ञेन् यजंमानो यजते यस्यं पश्चद्शमंन्त्यंन्तिं वीर्यं तस्यान्तर्यन्ति वीर्यं मेऽप्यंसदिति खलु वै यज्ञेन् यजंमानो यजते यस्यं सप्तदशमंन्तर्यन्तिं (८)

प्रजां तस्यान्तर्यन्ति प्रजायाम्मेऽप्यंसदिति खलु वै यज्ञेन यज्ञंमानो यजते यस्यैकविश्शमंन्तर्यन्तिं प्रतिष्ठां तस्यान्तर्यन्ति प्रतिष्ठायाम्मेऽप्यंसदिति खलु वै यज्ञेन यज्ञंमानो यजते यस्यं त्रिण्वमंन्तर्यन्त्यृत्श्श्च तस्यं नक्षत्रियां च विराजंमन्तर्यन्त्यृतुषु मेऽप्यंसन्नक्षत्रियांयां च विराजीतिं (९)

खलु वै युज्ञेन यजमानो यजते यस्यं त्रयिश्विष्शमंन्त्रयन्तिं देवतास्तस्यान्तर्यन्ति देवतांसु मेऽप्यंसदिति खलु वै युज्ञेन यजमानो यजते यो वै स्तोमानामवमं पर्मतां गच्छंन्तं वेदं पर्मतांमेव गंच्छति त्रिवृद्वै स्तोमानामवमिश्चवृत्पंर्मो य एवं वेदं परमतांमेव गंच्छति॥ (१०)

समुद्रशमंन्त्र्यन्ति व्रिजीति चतुंश्रत्वारि श्वामा — [३] अङ्गिरसो वै स्त्रमासत ते सुंवर्गं लोकमायन्तेषा १ ह्विष्मा १ श्व ह्विष्कृचांहीयेतान्तावंकामयेता १ सुवर्गं लोकमियावेति तावेतं द्विरात्रमंपश्यतान्तमाहंरतान्तेनांयजेतान्त वै तौ सुंवर्गं लोकमेतां य एवं विद्वान्द्विरात्रेण यजंते सुवर्गमेव लोकमेति तावेताम्पूर्वणाऽह्वाऽगंच्छतामुत्तरेण (११)

अभिप्रवः पूर्वमहंभवित गित्रुरुत्तं ज्योतिष्टोमोऽग्निष्टोमः पूर्वमहंभविति तेज्ञस्तेनावं रुन्द्धे सर्वस्तोमोऽतिरात्र उत्तर्ष्ट्रं सर्वस्यात्ये सर्वस्यावंरुद्धे गायत्रम्पूर्वेह्न्थ्सामं भविति तेजो व गायत्री गायत्री ब्रह्मवर्च्सं तेजं एव ब्रह्मवर्च्समात्मन्धंते त्रेष्ट्रंभमुत्तंर् ओजो व वीर्यं त्रिष्टुगोजं एव वीर्यमात्मन्धंते रथन्त्रम्पूर्वे (१२)

अह्न्थ्सामं भवतीयं वै रंथन्त्रम्स्यामेव प्रतिं तिष्ठति बृहदुत्तंरेऽसौ वै बृहद्मुष्यांमेव प्रतिं तिष्ठति तदांहुः क्षं जगती चानुष्टुप्येति वैखान्सम्पूर्वेऽह्न्थ्सामं भवति तेन जगत्यै नैतिं षोड्रयुत्तंरे तेनानुष्टुभो- ऽथांहुर्यथ्संमानैंऽ धमासे स्यातांमन्यत्रस्याह्नों वीर्यमनुं पद्येतत्यंमावास्यांयाम्पूर्वमहंभंवत्युत्तंरस्मिन्नुत्तंरन्नानैवार्धमासयौन् नानांवीर्ये भवतो ह्विष्मंन्निधनम्पूर्वमहंभंवति हविष्कृन्निधन्मुत्तंर् प्रतिष्ठित्ये॥ (१३)

उत्तरेण रथन्त्रस्पूर्वेऽन्वेकंविरशतिश्च॥————[४]
आपो वा इदमग्रे सलिलमांसीत्तस्मिन्यजापंतिर्वायुर्भूत्वाचंर्य इमामपश्यत्तां वंराहो भूत्वाहंर्त्तां विश्वकंर्मा भूत्वा

ड्मामपश्यता वराहा मूत्वाहर्ता विश्वकमा मूत्वा व्यमाट्रथ्माप्रंथत् सा पृथिव्यभवत्तत्पृथिव्ये पृथिवित्वन्तस्यामश्रा स देवानंसृजत् वसूँत्रुद्रानांदित्यान्ते देवाः प्रजापंतिमब्रुवन्प्र जांयामहा इति सौंऽब्रवीत् (१४)

यथाहं युष्पाः स्तप्सासृं क्ष्येवं तपंसि प्रजनंनिमच्छध्विमित् तेभ्योऽग्निमायतंन्म्प्रायंच्छद्तेनायतंनेन श्राम्यतेति तें-ऽग्निनायतंनेनाश्राम्यन्ते संवथ्सर एकां गामंसृजन्त तां वसुंभ्यो रुद्रेभ्यं आदित्येभ्यः प्रायंच्छन्नेताः रक्षध्विमिति तां वसंवो रुद्रा आंदित्या अंरक्षन्त सा वसुंभ्यो रुद्रेभ्यं आदित्येभ्यः प्राजांयत त्रीणिं च (१५)

श्तानि त्रयंस्त्रि शतं चाथ सैव संहस्रतम्यंभवते देवाः

प्रजापंतिमब्रुवन्थ्सहस्रेण नो याज्येति सौंऽग्निष्टोमेन् वसूनयाजयुत्त इमं लोकमंजयुन्तचांददुः स उक्थ्येंन रुद्रानंयाजयत्ते उन्तरिक्षमजयन्तचांददुः सोऽतिरात्रेणां-दित्यानयाजयत्तेऽमुं लोकमंजयन्तचांददुस्तद्न्तरिक्षम् (१६)

व्यवैर्यत् तस्माँद्रुद्रा घातुंका अनायत्ना हि तस्मादाहः शिथिलं वै मध्यममहंस्त्रिरात्रस्य वि हि तदवैर्यतेति त्रैष्टुंभम्मध्यमस्याह्न आज्यंम्भवति संयानांनि सूक्तानि शश्सित षोडशिन ५ शश्सत्यहो धृत्या अशिथिलम्भावाय तस्मांत्रिरात्रस्यांग्निष्टोम एव प्रंथममहंः स्यादथोक्थ्योऽथातिरात्र एषां लोकानां विधृत्यै त्रीणित्रीणि शतान्यंनूचीनाहमव्यंवच्छिन्नानि ददाति (१७)

पुषां लोकानामनु सन्तंत्यै दशतं न विच्छिन्द्याद्विराजं नेद्विच्छिनदानीत्यथ या संहस्रतम्यासीत्तस्यामिन्द्रंश्च विष्णुंश्च व्यायंच्छेता ५ स इन्द्रों ऽमन्यतानया वा इदं विष्णुंः सहस्रं वर्ध्यत इति तस्यामकल्पेतां द्विभाग इन्द्रस्तृतीये विष्णुस्तद्वा पुषाभ्यनूँच्यत उभा जिंग्यथुरिति तां वा पुतामंच्छावाकः (१८)

एव शर्सत्यथ या संहस्रतमी सा होत्रे देयेति होतांरं

वा अभ्यतिरिच्यते यदंतिरिच्यते होतानां प्रस्यापियता-थांहुरुन्नेत्रे देयेत्यतिरिक्ता वा एषा सहस्रस्यातिरिक्त उन्नेतर्त्विजामथांहुः सर्वेभ्यः सद्स्येभ्यो देयेत्यथांहुरुदाकृत्या सा वशं चरेदित्यथांहुर्ब्रह्मणे चाग्नीधे च देयेति (१९)

द्विभागम्ब्रह्मणे तृतीयम्ग्रीधं ऐन्द्रो वै ब्रह्मा वैष्ण्वौ-ऽग्नीद्यथैव तावकंल्पेतामित्यथांहुर्या कंल्याणी बंहुरूपा सा देयेत्यथांहुर्या द्विरूपोभ्यतंपनी सा देयेति सहस्रंस्य परिगृहीत्यै तद्वा एतथ्सहस्रस्यायंन सहस्रं स्तोत्रीयौः सहस्रं दक्षिणाः सहस्रंसम्मितः सुवर्गो लोकः सुवर्गस्य लोकस्याभिजिंत्यै॥ (२०)

अब्र्वीच् तद्निरिक्षन्ददात्यच्छाव् वेयेति सप्तचंत्वारिश्शच॥———[५]
सोमो वै स्हस्नंमिविन्दत्तिमिन्द्रोऽन्वंविन्दत्तौ यमो
न्यागंच्छुत्तावंब्रवीदस्तु मेऽत्रापीत्यस्तु ही(३) इत्यंब्रूताश् स
यम एकंस्यां वीर्यं पर्यपश्यिद्यं वा अस्य सहस्रंस्य
वीर्यम्बिभृतीति तावंब्रवीदियम्ममास्त्वेतद्युवयोरिति
तावंब्रताश् सर्वे वा एतदेतस्यां वीर्यम् (२१)

परिं पश्यामोऽ श्यामा हं रामहा इति तस्याम श्यामाहं रन्त ताम पस् प्रावेशयन्थ्सोमायो देही ति सा रोहिंणी पिङ्गलै केहायनी रूपं कृत्वा त्रयंस्त्रिश्शता च त्रिभिश्चं श्तैः सहोदैत्तस्माद्रोहिंण्या पिङ्गलयै केहायन्या सोमं क्रीणीयाद्य पुवं विद्वान्नोहिंण्या पिङ्गलयै केहायन्या सोमं क्रीणाति त्रयंस्त्रिश्शता चैवास्यं त्रिभिश्चं (२२)

श्तैः सोमंः कीतो भंवति सुक्रीतेन यजते ताम्पसु प्रावेशयित्रन्द्रांयोदेहीति सा रोहिंणी लक्ष्मणा पंष्ठौही वार्त्रघ्नी रूपं कृत्वा त्रयंस्त्रिश्शता च त्रिभिश्चं श्तैः सहोदैत्तस्माद्रोहिंणीं लक्ष्मणाम्पंष्ठौहीं वार्त्रघ्नीं दद्याद्य एवं विद्वान्नोहिंणीं लक्ष्मणाम्पंष्ठौहीं वार्त्रघ्नीं ददांति त्रयंस्त्रिश्शचैवास्य त्रीणिं च श्तानि सा दत्ता (२३)

भ्वति ताम्पस् प्रावेशयन् यमायोदेहीति सा जरंती मूर्खा तंज्जघन्या रूपं कृत्वा त्रयंस्त्रिश्शता च त्रिभिश्चं शतैः सहोदैत्तस्माज्जरंतीम्मूर्खां तंज्जघन्यामंनुस्तरंणीं कुर्वीत् य एवं विद्वाञ्जरंतीम्मूर्खां तंज्जघन्यामंनुस्तरंणीं कुरुते त्रयंस्त्रिश्शचैवास्य त्रीणि च श्तानि सामुष्मिं ह्योंके भेवति वागेव संहस्रतमी तस्मौत् (२४)

वरो देयः सा हि वरंः सहस्रंमस्य सा दत्ता भेवति तस्माद्वरो न प्रंतिगृह्यः सा हि वरंः सहस्रंमस्य प्रतिगृहीत-म्भवतीयं वर् इति ब्रूयादथान्याम्ब्रूयादियम्ममेति तथाँस्य तथ्सहस्रमप्रंतिगृहीतम्भवत्युभयतप्नी स्यात्तदांहुरन्यतप्नी स्यांथ्सहस्रंम्परस्तादेतमिति यैव वरंः (२५)

क्ल्याणी रूपसंमृद्धा सा स्याथ्सा हि वरः समृद्धौ तामृत्तरेणाग्नींग्नं पर्याणीयांहवनीयस्यान्तें द्रोणकल्शमवे प्रापयेदा जिंघ्र क्लशंम्मह्युरुधांरा पर्यस्वत्या त्वां विश्वन्त्विन्दंवः समुद्रमिव सिन्धंवः सा मां सहस्र आ भंज प्रजयां पश्चिः सह पुनर्मा विशताद्रियिरितिं प्रजयैवैनंम्पश्चीं र्य्या सम् (२६)

अर्ध्यति प्रजावांन्पशुमात्रयिमान्भविति य एवं वेद तयां सहाग्नीप्रम्परेत्यं पुरस्तांत्प्रतीच्यां तिष्ठंन्त्यां जुहुयादुभा जिंग्यथुर्न परां जयेथे न परां जिग्ये कत्रश्चनैनों। इन्द्रंश्च विष्णो यदपंस्पृधेथां त्रेधा सहस्रं वि तदैरयेथामितिं त्रेधाविभक्तं वै त्रिंग्त्रे सहस्रं साहस्रीमेवैनांं करोति सहस्रंस्यैवैनाम्मात्रांम् (२७)

करोति रूपाणि जुहोति रूपैरेवैना समर्धयित तस्यां उपोत्थाय कर्णमा जंपेदिडे रन्तेऽदिते सरंस्वति प्रिये प्रेयंसि मिंह विश्रुंत्येतानि ते अघ्निये नामांनि सुकृतंं मा देवेषुं ब्रूतादितिं देवेभ्यं एवैनमा वेदयत्यन्वेनं देवा बुंध्यन्ते॥ (२८)

पुतदेतस्यां वीर्यमस्य त्रिभिश्चं दत्ता संहस्रतमी तस्मादेव वरः सम्मात्रामेकान्नचंत्वारिष्शचं॥[६]

सहस्रतम्यां वै यजंमानः सुवर्गं लोकमेंति सैन रे सुवर्गं लोकं गमयित सा मां सुवर्गं लोकं गमयेत्यांह सुवर्गमेवेनं लोकं गमयित सा मा ज्योतिष्मन्तं लोकं गमयेत्यांह ज्योतिष्मन्तमेवेनं लोकं गमयित सा मा सर्वान्पुण्यां ह्यों कान्गमयेत्यां ह सर्वानेवेन म्पुण्यां ह्यों कान्गमयित सा (२९)

मा प्रतिष्ठां गंमय प्रजयां प्रशुभिः सह पुनुर्मा विशताद्रियिरितिं प्रजयेवैनेम्प्रशुभीं रय्यां प्रतिं ष्ठापयति प्रजावान्पशुमात्रियमान्भवति य एवं वेद ताम्ग्रीधं वा ब्रह्मणें वा होत्रें वोद्गात्रे वाध्वर्यवें वा दद्याध्सहस्रमस्य सा दत्ता भवति सहस्रमस्य प्रतिंगृहीतम्भवति यस्तामविद्वान् (३०) प्रतिगृह्णाति तां प्रतिं गृह्णीयादेकांसि न सहस्रमेकां त्वा भूतां प्रतिं गृह्णामि न सहस्रमेकां मा भूता विंश मा सहस्रमित्येकांमेवैनां भूतां प्रतिं गृह्णाति न सहस्रं य एवं वेदं स्योनासिं सुषदां सुशेवां स्योना मा विंश सुषदा मा विंश सुशेवा मा विंश सुशेवा मा विंश सुशेवा मा

इत्यांह स्योनेवैन १ सुषदां सुशेवां भूता विंशति नैन १ हिनस्ति ब्रह्मवादिनों वदन्ति सहस्रं १ सहस्रतम्यन्वेती(३) संहस्रत्मी १ सहस्रा(३)मिति यत्प्राचीं मुथ्युजेथ्सहस्र १ सहस्रतम्यन्वियात्तथ्सहस्रं मप्रज्ञात्र १ सुंवर्गं लोकं न प्र जांनीयात्प्रतीची मुथ्युं जित् ता १ सहस्रमन् पूर्यावर्तते सा प्रंजान्ती सुंवर्गं लोकमेति यर्जमानम्भ्युथ्युं जिति क्षिप्रे सहस्रम्प्र जांयत उत्तमा नीयते प्रथमा देवान्गंच्छति॥ (३२)

लोकान्गंमयति साविद्वान्थ्सुशेवा माविश् यजेमानुन्द्वादेश च॥————[७]

अत्रिरददादौर्वाय प्रजाम्पुत्रकांमाय स रिरिचानोऽमन्यत् निर्वीर्यः शिथिलो यातयांमा स एतं चंतूरात्रमंपश्यत् तमाहंर्त्तेनांयजत् ततो वै तस्यं चत्वारों वीरा आजांयन्त सुहोता सूँद्राता स्वध्वर्युः सुसंभेयो य एवं विद्वाङ्श्चंतूरात्रेण यजंत आस्यं चत्वारों वीरा जांयन्ते सुहोता सूँद्गाता स्वंध्वर्युः सुसंभेयो ये चंतुर्विष्शाः पर्वमाना ब्रह्मवर्चसं तत् (३३)

य उद्यन्तः स्तोमाः श्रीः सात्रिई श्रद्धादेवं यजंमानं चत्वारि वीर्याणि नोपानमन्तेजं इन्द्रियम्ब्रह्मवर्चसमृन्नाद्यक्ष पृताइश्चतुरश्चतुष्टोमान्थ्योमानपश्यत्तानाहंर्त्तैरयजत् तेजं एव प्रथमेनावारुन्द्धेन्द्रियं द्वितीयेन ब्रह्मवर्चसं तृतीयेनान्नाद्यं चतुर्थेन य एवं विद्वाइश्चतुरश्चतुष्टोमान्थ्योमानाहरित् तैर्यजंते तेजं एव प्रथमेनावं रुन्द्ध इन्द्रियं द्वितीयेन ब्रह्मवर्चसं तृतीयेनान्नाद्यं चतुर्थेन यामेवात्रिर्ऋद्धिमार्भोत्तामेव यजंमान ऋध्रोति॥ (३४)

तत्तेजं पुवाष्टादंश च॥———[८]

ज्मदंग्निः पृष्टिंकामश्चतूरात्रेणांयजत् स एतान्योषार्थं अपुष्यत्तस्मांत्पिलतौ जामंदग्नियौ न सं जांनाते एतानेव पोषांन्पुष्यिति य एवं विद्वा इश्चंतूरात्रेण यजंते पुरोडाशिन्यं उपसदों भवन्ति पृशवो वै पुरोडाशः पृश्नवेवावं रुन्द्धेऽत्रं वै पुरोडाशोऽत्रंमेवावं रुन्द्धेऽत्रादः पंशुमान्नंवित य एवं

विद्वा ॥ श्रेतूरात्रेण यजंते॥ (३५)

ज्मदंग्निर्ष्टाचंत्वारिश्शत्॥----[९]

संव्थ्यरो वा इदमेकं आसीथ्योंऽकामयत्त्र्न्थ्यंज्येति स एतम्पंश्ररात्रमंपश्यत्तमाहंर्त्तेनायजत् ततो वै स ऋतूनंसृजत् य एवं विद्वान्पंश्ररात्रेण यजंते प्रैव जांयते त ऋतवंः सृष्टा न व्यावंतन्त् त एतम्पंश्ररात्रमंपश्यन् तमाहंर्न्तेनांयजन्त् ततो वै ते व्यावंतन्त (३६)

य एवं विद्वान्पंश्चरात्रेण यजंते वि पाप्मना भ्रातृं व्येणा वर्तते सार्वसेनिः शौचेयोऽकामयत पशुमान्थ्स्यामिति स एतम्पंश्चरात्रमाहंरत्तेनांयजत ततो वै स सहस्रं पशून्प्राप्नोद्य एवं विद्वान्पंश्चरात्रेण यजंते प्र सहस्रं पशूनांप्नोति बब्रः प्रावांहणिरकामयत वाचः प्रविदेता स्यामिति स एतम्पंश्चरात्रमा (३७)

अह्रतेनांयजत् ततो वै स वाचः प्रविदिताभंवद्य एवं विद्वान्पश्चरात्रेण् यजंते प्रविदितेव वाचो भंवत्यथों एनं वाचस्पतिरित्यांहुरनांप्तश्चतूरात्रोऽतिरिक्तः षड्रात्रोऽथ् वा एष संम्प्रति यज्ञो यत्पंश्चरात्रो य एवं विद्वान्पंश्चरात्रेण् यजंते सम्प्रत्येव युज्ञेनं यजते पश्चरात्रो भंवति पश्च वा ऋतवेः संवथ्सरः (३८)

ऋतुष्वेव सं वथ्मरे प्रति तिष्ठत्यथो पश्चौक्षरा पङ्किः पाङ्को यज्ञो यज्ञमेवावं रुन्द्धे त्रिवृदंग्निष्टोमो भेवति तेजं एवावं रुन्द्धे पश्चद्दशो भेवतीन्द्रियमेवावं रुन्द्धे सप्तद्दशो भेवत्यन्नाद्यस्यावंरुद्धा अथो प्रैव तेनं जायते पश्चविश्शौ-ऽग्निष्टोमो भेवति प्रजापंतरात्ये महाव्रतवांन्नाद्यस्यावंरुद्धौ विश्वजिथ्मर्वपृष्ठोऽतिरात्रो भेवति सर्वस्याभिजिंत्यै॥ (३९)

ते व्यावंर्तन्त प्रवदिता स्यामिति स एतम्प्रंश्चरात्रमा सं वथ्सरोऽभिजिंत्यै॥——[१०]

देवस्यं त्वा सिवृतुः प्रस्वेऽिश्वनों बृहिभ्यां पूष्णो हस्तांभ्यामा दंद इमामंगृभ्णत्रश्नामृतस्य पूर्व आयुंषि विद्येषु कृव्या। तयां देवाः सुतमा बंभूवुर्ऋतस्य सामंन्थ्सरमारपंन्ती। अभिधा असि भुवंनमिस यन्तासि धृतिसि सोंऽिग्नं वैश्वान्र सप्रथसं गच्छु स्वाहांकृतः पृथिव्यां यन्ता राड्यन्तासि यमंनो धृतिसि धृरुणः कृष्ये त्वा क्षेमाय त्वा रय्ये त्वा पोषांय त्वा पृथिव्ये त्वान्तिरक्षाय त्वा दिवे त्वां स्ते त्वासते त्वाद्यस्त्वौषंधीभ्यस्त्वा विश्वेभ्यस्त्वा दिवे त्वां स्ते त्वासते त्वाद्यस्त्वौषंधीभ्यस्त्वा विश्वेभ्यस्त्वा

भूतेभ्यंः॥ (४०)

विभूर्मात्रा प्रभूः पित्राश्वीऽसि हयोऽस्यत्योऽसि नरोऽस्यवीसि सप्तिरिस वाज्यंसि वृषांसि नृमणी असि ययुर्नामाँस्यादित्यानाम्पत्वान्विद्यग्नये स्वाहा विश्वीभ्यो देवेनाँभ्य इह धृतिः स्वाहेह विधृतिः स्वाहेह रन्तिः स्वाहेह रम्तिः स्वाहा भूरेसि भुवे त्वा भव्याय त्वा भविष्यते त्वा विश्वीभ्यस्त्वा भूतेभ्यो देवेनां आशापाला एतं देवेभ्योऽश्वम्मेधांय प्रोक्षितं गोपायत॥ (४१)

आयंनाय स्वाहा प्रायंणाय स्वाहाँ द्वावाय स्वाहो द्वंताय स्वाहां शूकाराय स्वाहा शूकृताय स्वाहा पर्णायताय स्वाहा-ऽऽपर्णायताय स्वाहाऽऽवल्गंते स्वाहा परावल्गंते स्वाहा-ऽऽयते स्वाहाँ प्रयते स्वाहा सर्वस्मै स्वाहाँ॥ (४२)

आर्यनायोत्तंरमापलायितायः षड्वि १ श्रातिः॥—————[१३]

अग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहां वायवे स्वाहापाम्मोदाय स्वाहां सिवते स्वाहा सरंस्वत्यै स्वाहेन्द्रांय स्वाहा बृहस्पतंये स्वाहां मित्राय स्वाहा वर्रुणाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहां॥ (४३)

पृथिव्यै स्वाहा उन्तरिक्षाय स्वाहां दिवे स्वाहा सूर्याय स्वाहां चन्द्रमंसे स्वाहा नक्षंत्रेभ्यः स्वाहा प्राच्यें दिशे स्वाहा दक्षिणायै दिशे स्वाहाँ प्रतीच्यें दिशे स्वाहोदींच्ये दिशे स्वाहोध्वीयै दिशे स्वाहां दिग्भ्यः स्वाहां ऽवान्तरदिशाभ्यः स्वाहा समाभ्यः स्वाहां शुरुद्धः स्वाहां ऽहोरात्रेभ्यः स्वाहां-ऽर्धमासेभ्यः स्वाहा मासैभ्यः स्वाहर्तुभ्यः स्वाहां संवथ्सराय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहाँ॥ (४४)

अग्नये स्वाहा सोमांय स्वाहां सिवते स्वाहा सरस्वत्यै स्वाहां पूष्णे स्वाहा बृहुस्पतंये स्वाहाऽपाम्मोदांय स्वाहां वायवे स्वाहां मित्राय स्वाहा वरुंणाय स्वाहा सर्वंसमै स्वाहाँ॥ (४५)

१६]

पृथिव्ये स्वाहाऽन्तिरक्षाय स्वाहां दिवे स्वाहाऽग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहा सूर्याय स्वाहां चन्द्रमंसे स्वाहाऽहे स्वाहा रात्रिये स्वाहुर्जवे स्वाहां साधवे स्वाहां सुक्षित्ये स्वाहां क्षुधे स्वाहांऽऽशितिम्ने स्वाहा रोगाय स्वाहां हिमाय स्वाहां शीताय स्वाहांऽऽत्पाय स्वाहाऽरंण्याय स्वाहां सुवर्गाय स्वाहां लोकाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहां॥ (४६)

[e/s]

भुवों देवानां कर्मणापसर्तस्यं पृथ्यांसि वसुंभिर्देविभिर्देवतंया गायत्रणं त्वा छन्दंसा युनज्मि वसन्तेनं त्वर्तुनां ह्विषां दीक्षयामि रुद्रेभिर्देविभिर्देवतंया त्रैष्टुंभेन त्वा छन्दंसा युनज्मि ग्रीष्मेणं त्वर्तुनां ह्विषां दीक्षयाम्यादित्येभिर्देविभिर्देवतंया जागंतेन त्वा छन्दंसा युनज्मि वर्षाभिस्त्वर्तुनां ह्विषां दीक्षयाम्यादित्येभिर्देविभिर्देवतंया जागंतेन त्वा छन्दंसा युनज्मि वर्षाभिस्त्वर्तुनां ह्विषां दीक्षयामि विश्वंभिर्देविभिर्देवत्यानुंष्टुभेन त्वा छन्दंसा युनज्मि (४७)

श्ररदाँ त्वर्तुनां ह्विषां दीक्षयाम्यिङ्गिरोभिर्देविभिर्देवतया पाङ्केन त्वा छन्दंसा युनज्मि हेमन्तशिशिराभ्यां त्वर्तुनां

हिवषां दीक्षयाम्याहं दीक्षामंरुहमृतस्य पत्नीं गायुत्रेण छन्दंसा ब्रह्मणा चर्त र सत्येऽधा र सत्यमृतेंऽधाम्। मृहीमू षु सुत्रामांणिम्ह धृतिः स्वाहेह विधृतिः स्वाहेह रन्तिः स्वाहेह रमंतिः स्वाहाँ॥ (४८)

ईङ्काराय स्वाहें कृताय स्वाहा ऋन्देते स्वाहांऽवुऋन्देते स्वाहा प्रोथंते स्वाहां प्रप्रोथंते स्वाहां गन्धाय स्वाहां घ्राताय स्वाहाँ प्राणाय स्वाहां व्यानाय स्वाहांऽपानाय स्वाहां सन्दीयमानाय स्वाहा सन्दिताय स्वाहां विचृत्यमानाय स्वाहा विचृत्ताय स्वाहां पलायिष्यमांणाय स्वाहा पलायिताय स्वाहोपर इस्यते स्वाहोपंरताय स्वाहां निवेक्ष्यते स्वाहां निविशमानाय स्वाहा निविष्टाय स्वाहां निषथ्स्यते स्वाहां निषीदंते स्वाहा निषंण्णाय स्वाहां (४९)

आसिष्यते स्वाहाऽऽसीनाय स्वाहांऽऽसिताय स्वाहां निपथ्स्यते स्वाहां निपद्यमानाय स्वाहा निपंत्राय स्वाहां शयिष्यते स्वाहा शयांनाय स्वाहां शयिताय स्वाहां सम्मीलिष्यते स्वाहां सम्मीलंते स्वाहा सम्मीलिताय स्वाहाँ स्वपस्यते स्वाहाँ स्वप्ते स्वाहां सुप्ताय स्वाहाँ प्रभोथस्यते स्वाहाँ प्रबुध्यंमानाय स्वाहा प्रबुंद्धाय स्वाहां जागरिष्यते स्वाहां जाग्रंते स्वाहां जागरिताय स्वाहा शुश्रूंषमाणाय स्वाहां शृण्वते स्वाहां श्रुताय स्वाहां वीक्षिष्यते स्वाहां (५०)

वीक्षंमाणाय स्वाहा वीक्षिताय स्वाहां स॰हास्यते स्वाहां सञ्जिहांनाय स्वाहोज्जिहांनाय स्वाहां विवथ्स्य्रीते स्वाहां विवर्तमानाय स्वाहा विवृत्ताय स्वाहों तथास्यते स्वाहोत्तिष्ठंते स्वाहोत्थिताय स्वाहां विधविष्यते स्वाहां विधून्वानाय स्वाहा विधूंताय स्वाहौंत्क्र इस्यते स्वाहोत्क्रामंते स्वाहोत्क्रांन्ताय स्वाहां चङ्कामिष्यते स्वाहां चङ्काम्यमांणाय स्वाहां चङ्कामिताय स्वाहां कण्डूयिष्यते स्वाहां कण्डूयमानाय स्वाहां कण्डूयिताय स्वाहां निकषिष्यते स्वाहां निकर्षमाणाय स्वाहा निकंषिताय स्वाहा यदत्ति तस्मै स्वाहा यत्पिबंति तस्मै स्वाहा यन्मेहंति तस्मै स्वाहा यच्छकृंत्क्रोति तस्मै स्वाहा रेतंसे स्वाहाँ प्रजाभ्यः स्वाहाँ प्रजनेनाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहाँ॥ (५१)

88]

·[२०]

अग्नये स्वाहां वायवे स्वाहा सूर्यांय स्वाहर्तमंस्यृतस्यर्तमंसि सत्यमंसि सत्यस्यं सत्यमंस्यृतस्य पन्थां असि देवानां छायामृतस्य नाम् तथ्सत्यं यत्त्वं प्रजापंतिरस्यिध यदंस्मिन्वाजिनींव शुभः स्पर्धन्ते दिवः सूर्येण विशोऽपो वृंणानः पंवते कृष्यन्पशुं न गोपा इर्यः परिजमा (५२)

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

 ${\sf GitHub: \ http://stotrasamhita.github.io \ | \ http://github.com/stotrasamhita.github.io}$

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/